

Domnul promite pacea

Text biblic : Zaharia 8:1-8; 11-17

Versetul de aur

tot așa acum Mă întorc în aceste zile și hotărâsc să fac bine Ierusalimului și casei lui Iuda. Nu vă temeți! (Zaharia 8:15)

Introducere

Există o afecțiune psihică puțin cunoscută numită *athazagorafobia*. Se referă la o teamă irațională de a fi uitat. Anxietatea asociată cu această boală poate fi debilitantă. Cei suferinzi pot simți nevoia să fie în contact permanent cu familia în timpul călătoriei. Sau ar putea să-i amintească la nesfârșite unui coleg despre o întâlnire viitoare. Modificările planurilor pot provoca atacuri de panică. Viața celor ce suferă este plină de anxietate și teamă. Câteva pasaje ale Bibliei vorbesc despre o frică de a fi uitați de Dumnezeu (ex: Plângeri 5:20); multe altele vorbesc despre realitatea oamenilor care uită de El (ex: Ieremia 3:21 "căci și-au sucit calea și au uitat pe Domnul Dumnezeul lor"). Acest fapt vorbește direct despre rolul important al profeților: sublinierea realității memoriei lui Dumnezeu și a implicațiilor ei pentru noi (ex: Zaharia 10: 9).

Contextul lecției

Cineva a numărat că există cel puțin 30 de oameni în Biblie cu numele de Zaharia. Cel care a scris cartea studiului de astăzi a fost un profet dintr-o familie preotească; consemnarea slujirii sale a avut loc după exilul Babilonian (Ezra 5: 1, 2; 6:14; Neemia 12:12, 16). Scrierile din Zaharia 1:1,7; 7: 1 sunt estimate ca fiind între sfârșitul anului 520 BC și sfârșitul anului 518 BC. Locul evenimentelor care au avut loc în Ierusalimul post-exilic este esențial pentru înțelegerea profețiilor lui Zaharia. După douăzeci de ani de la întoarcerea din exil, aducerea aminte a continuei griji a lui Dumnezeu se pare că a dispărut (Ezra 4:24; Hagai 1: 1–11). Mulți dintre cei care s-au întors, fără îndoială, s-au întrebat dacă Dumnezeu i-a uitat.

I. Stabilitatea (Zaharia 8:1-8)

A. Întoarcerea în Sion (v 1-3)

Expresia Cuvântul Domnului oștirilor "a vorbit" este prezentă de 12 ori în Vechiul Testament ca o introducere standard a unei profeții. Mai rară este descrierea " Domnul oștirilor" care apare de cele mai multe ori în Isaia 39:5, Zaharia 7:4; 8:18, care dorește să ne prezinte puterea lui Dumnezeu. Prin urmare, Dumnezeu este pe deplin prezent, cât și pe deplin capabil să ducă la bun sfârșit tot ceea ce decide să facă. Nu este nici o îndoială în mintea profetului că Domnul are dreptul să fie gelos pe poporul Lui, căci ei sunt doar ai Lui (Ioel 2:18). Această gelozie nu este ca gelozia unui tânăr. Conceptul Biblic de gelozie care se aplică Domnului implică o profundă purtare de grijă și de dedicare. Când Dumnezeu declară că va locui în Ierusalim, aceasta referă la Templu. Sionul se poate referi la întreg orașul Ierusalim, ori numai la aria templului., amândouă reprezentând întreaga națiune.

B. Restaurarea Ierusalimului (v 4-8)

Numărul mare de zile pe care îl vor avea oamenii în Ierusalim reprezintă pacea și stabilitatea, iar străzile vor fi pline de copii ceea ce reprezintă prosperitatea și securitatea oamenilor.

În versetul 7 se spune că va izbăvii pe poporul Lui de la Răsărit până la Apus, ceea ce reprezintă toată omenirea. (Ps 107:3; Isaa 43:5). A fi pe deplin un copil al lui Dumnezeu înseamnă a avea caracteristicile lui Dumnezeu de a fi credincios și drept.

II. Prosperitatea poporului (v: 11-17)

A. Întoarcerea de la blestem la binecuvântare (v 11-15)

Dumnezeu își schimbă hotărârea și asta depășește cu mult ceea ce s-a petrecut în experiențele lor recente. Până acum, s-au confruntat cu bătăliile grele de a-și revendica pământul, de a-și revendica moștenirea și de a menține prioritățile în timp ce au făcut acest lucru (Ezra 4; Haggai 1:2-4). Rezultatul a fost recoltele slabe și îmbrăcămintea necorespunzătoare (Cap1: 5-11).

Promisiunea lui Dumnezeu de a-i binecuvânta (Gen 12:2,3) vine după ce ei au fost un blestem căci se credeau că aparțin lui Dumnezeu, dar ei nu au fost credincioși, și în loc să atragă oamenii la Dumnezeu, comportarea lor i-a alungat. Tot așa cum a fost Avraam o binecuvântare, demonstrând-o cu viața de credincioșie lui Dumnezeu, tot așa vor fi și ei binecuvântați. Măinile sunt adesea o referință simbolică a forței și abilității în Vechiul Testament (vezi lecția 10). A întări mâinile unei persoane înseamnă a reînnoi puterea și motivația acesteia. Aceasta are ca rezultat, o persoană încurajată și împuternicită să acționeze cu încredere în slujba lui Dumnezeu.

Pasaje precum Ieremia 4:27, 28 dezvăluie fosta intenție hotărâtă a lui Dumnezeu de a pedepsi oamenii legământului. Ca o paralelă, versetul 15 dezvăluie acum intenția hotărâtă a lui Dumnezeu de a face opusul.

B. Reînnoirea responsabilității (v 16-17)

În hotărârea Lui Dumnezeu de a face bine Ierusalimului le-a cerut ca și ei să spună adevărul, să judece după adevăr și în vederea păcii, să nu gândească rău împotriva aproapelui său și să nu iubească jurământul strâmb.

CONCLUZII

Pentru ca o relație să meargă de la rău la bine, cineva trebuie să facă primul pas. Textul de astăzi prezintă o perioadă în care Dumnezeu a făcut exact asta. Relația proastă dintre Dumnezeu și poporul legământului Său, a fost în întregime vina oamenilor. Prin urmare, și logic, ei ar fi trebuit să facă prima mișcare. Dar Dumnezeu, în compasiunea sa, a luat inițiativa, promițând lucruri mari poporului Său. Și așa este: Dumnezeu ne promite lucruri mărețe atunci când de fapt merităm exact opusul. El este hotărât să răscumpere pe toți cei care sunt dispuși să-l recunoască drept Domn Suveran.

Ce trebuie să memorăm: Numai Dumnezeu oferă adevărata restaurare și dă pacea.